

Cuvîntul

P.S. PETRU GHERGHEL

Episcopul Diecezei Romano-Catolice de Iași

*Înaltpreasfinția Voastră,
Mult Stimată Domnule Rector,
Stimați Slujitori ai Cuvîntului divin,
Dragi studenți,*

„Noi îi mulțumim lui Dumnezeu fără încetare pentru că, primind cuvîntul lui Dumnezeu pe care l-ați auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe un cuvînt al oamenilor, ci așa cum este într-adevăr, ca pe cuvîntul lui Dumnezeu, care lucrează cu putere în voi, cei care credeți”, le spunea și le repeta apostolul neamurilor, sfîntul Pavel, credincioșilor din Tesalonic, așa cum reiese din scrisoarea adresată acestora (1Tes 2,13) și, desigur, adevăr la care făcea referință și în celelalte scrisori ale sale, arătînd că în ceea ce ei credeau era cu adevărat un cuvînt divin.

Ne bucurăm să știm că acest cuvînt al lui Dumnezeu, adresat oamenilor în limbajul timpului, atît de însuși Isus, Fiul lui Dumnezeu, cît și de către cei aleși să fie instrumentul vestirii sale, este cuvîntul vieții, care a traversat timpurile și a ajuns la noi. El este cu adevărat un izvor de mîntuire, o lumină pentru pașii noștri și, de ce nu, un obiect al analizei atîtor specialiști din istoria Bisericii și, iată acum, cum este și firesc, un obiect predilect al cercetărilor universității ieșene.

Textul Sfintei Scripturi, redactat de la început și păstrat pe parcursul multor secole doar în limbile sacre, sanscrită, latină și greacă, începe încet, încet să fie prezentat în limbi de circulație universală, așa încît el, după cum a voit însuși Isus, Cuvîntul întrupat, reușește să ajungă la toți cei pentru care a fost vestit și să devină pentru noi, oamenii, „făclie pentru pașii noștri”.

Este știut că în lume sînt aproape 6.700 de limbi, din care 3.000 sînt considerate ca principale.

În anul 1804, Biblia era tradusă în 67 de limbi. În anul 1850, cifra ajunsese la 200, pentru ca la sfîrșitul secolului al XIX-lea să ajungă la 500.

În următorii 50 de ani, numărul limbilor în care a fost tradusă Biblia s-a dublat. Conform Societății Biblice, pînă la 31 decembrie 2007, Sfînta Scriptură în întregime a fost tradusă în 438 de limbi. Noul Testament a fost tradus în 1.168 de limbi. Porțiuni din Sfînta Scriptură au fost traduse în 848 de limbi. În total, Scriptura (în întregime sau părți din ea) este tradusă în 2.454 de limbi.

Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, încă de la începuturile ei, așa cum este binecunoscut, a acordat teologiei un loc firesc, aceasta fiind încă de la întemeiere între cele patru facultăți.

Chiar dacă perioada dictaturii comuniste a fost o perioadă grea și potrivnică valorilor spirituale, marile spirite nu au încetat să acorde cuvîntului divin un loc

aparte, înscriind textele sacre în cadrul studiilor filologice, păstrînd astfel flacăra perenă a frumuseților inspirației literare, a Bibliei, în conștiințele celor dornici să cunoască adevărul și să-l transmită generațiilor viitoare.

Apreciem mult inițiativa începută în anii 1987-1988 de către un grup de cercetători de la universitatea ieșeană și cea din Freiburg (Germania), ca un act de adevărat curaj, deschizînd porțile unui vast program de studiu dedicat Bibliei de la 1688, în cadrul proiectului *Monumenta Linguae Dacoromanorum*.

Munca începută atunci continuă și astăzi, desigur, într-un cadru normal, și Sfînta Scriptură – Biblia de la 1688 – primește o exprimare nouă, o adaptare a textului la limbajul zilelor noastre, cu un aparat critic corespunzător, menit să răspundă numeroaselor întrebări ce și le pun cercetătorii într-un astfel de domeniu.

Munca de odinioară, coordonată de profesorul Paul Miron cu concursul profesorilor Alexandru Andriescu și Vasile Arvinte de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, continuă astăzi prin eforturile unui colectiv înnoit, sub coordonarea d-lui prof. univ. dr. Eugen Munteanu.

Ne bucurăm și-l preamărim pe Dumnezeu că acest cuvînt, tradus în timp și în slovă românească, a ajuns încet, încet la îndemîna tuturor celor ce-l caută și-l doresc.

Cinste, așadar, înaintașilor, cinste celor care s-au străduit să-l facă accesibil tuturor și cinste cercetătorilor din universitățile noastre și mai ales din forurile înalte ale Bisericii, ca și curajoșilor traducători ai textului sacru, ce și-au făcut un ideal din răspîndirea cuvîntului divin la cît mai mulți.

Am întîlnit cîndva un articol în ziarul *Lumina* (7 decembrie 2010), care, sub un titlu emblematic, „Scriptura, fundament al unității creștine”, aborda problematica traducerii ecumenice a Bibliei, o nouă ediție comună, cea de-a doua, pentru catolici, ortodocși și protestanți.

Vestea transmisă de cotidianul francez *La Croix*, din 20 noiembrie 2010, a generat o adevărată bucurie în toată lumea creștină, mai ales în lumea francofonă.

Așa a apărut, spre satisfacția tuturor cercetătorilor, o Biblie cu o denumire promițătoare, TOB sau TEB - Traducerea Ecumenică a Bibliei - cunoscută și sub numele de „Biblia Bayard” (2001), revizuită și republicată în anul 2010, care a mobilizat 27 de exegeți și 20 de scriitori, pentru o perioadă de 7 ani, încercînd să combine exactitatea traducerii textului original cu frumusețea hainei și expresiei literare actuale.

O adevărată și binecuvîntată muncă, ce ne invită pe toți la un act de respect, de apropiere și de întîlnire în frumusețea și bogăția aceluiasi fundament al credinței, cuvîntul sacru.

Știind că în România, prin grija Bisericii Ortodoxe, a Bisericii Greco-Catolice, prin eforturile corifeilor Școlii Ardelene de la Blaj, a Societății Biblice ca și a inițiativelor mai noi din partea Bisericii Catolice și a Institutului Teologic Iași, Sfînta Scriptură, în parte sau în întregime ei, a ajuns deja în casele multor credincioși vorbitori de limbă română, se impune și la noi, și ar fi cu adevărat un gest de mare respect și dragoste față de același cuvînt a lui Dumnezeu, să fie

realizat un proiect asemănător cu cel al „Bayard Bibel” (TEB), o traducere comună a Bibliei în țara noastră, ce ar constitui, pe drept, textul fundamental al tuturor celor ce cred în Cristos și a celor ce se bucură să-l preamărească pe Dumnezeu în limba română. Constituirea Societății Biblice Interconfesionale din România, la 19 mai 1992, a deschis un drum nou, care, între altele, urma să realizeze un astfel de ideal al unei TEB în limba română. Strădaniile membrilor acestei societăți continuă, în ciuda tuturor dificultăților găsirii unui demers comun. În anul 2006 a apărut o ediție pilot a Noului Testament în variantă ecumenică. Sperăm ca timpul să ducă spre împlinirea acestei datorii creștinești, să avem și în țara noastră un asemenea dar comun al cuvântului lui Dumnezeu, izvor al credinței și unității.

Cu dorința și speranța unei munci rodnice pe acest drum al cunoașterii și iubirii cuvântului lui Dumnezeu, binecuvîntăm lucrările Simpozionului „Text și discurs religios” și ne exprimăm bucuria că pătrunderea și înțelegerea conținutului profund al Sfintei Scripturi va fi pentru toți cei care cred un imbold și un fundament al unității creștine.

Acest lucru ar fi cu adevărat spre mai marea slavă a lui Dumnezeu și spre bucuria întregii familii creștine și umane. Domnul să binecuvînteze lucrările acestui simpozion național și pe toți iubitorii cuvântului său.